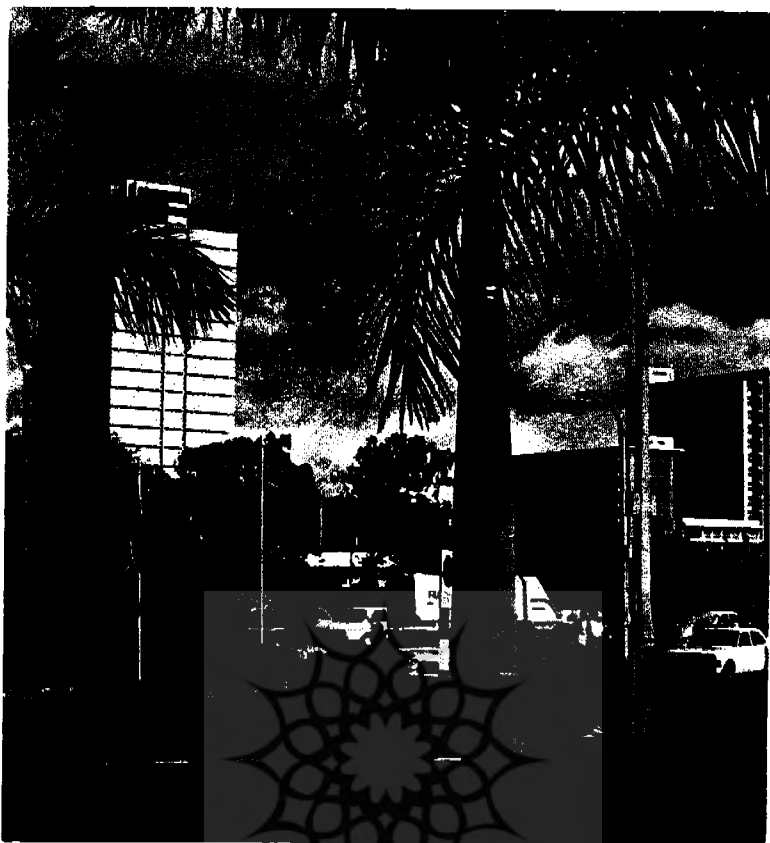

مشخصات جغرافیائی:

کشور کنیا در ساحل شرقی آفریقا واقع شده و از شمال شرق به کشور سومالی، و از شمال به اتیوپی و سودان و از غرب به اوگاندا و از جنوب به تانزانیا محدود است. پایتخت آن شهر نایروبی است که در سال ۱۹۸۴ حدود ۱۱۰۳۵۵۴ نفر جمعیت داشته است.

مساحت این کشور بالغ بر ۵۸۰۳۶۷ کیلومتر مربع (برابر با ۲۲۴۰۸۱ مایل مربع) است که ۱۱۲۳۰ کیلومتر مربع آن را آبهای داخلی فرا گرفته است.

نگاهی اجمالی به وضعیت اقتصادی کشور کنیا

نوع اقلیم:

در اقلیم این کشور ارتفاع، عامل مؤثری بوده بطوری که در نواحی ساحلی هوا گرم و مرطوب و میانگین درجه حرارت بین ۲۰ تا ۳۲ درجه سانتیگراد است. میانگین درجه حرارت در سرزمینهای با ارتفاع بیش از ۱۵۰۰ متر بین ۷ تا ۲۷ درجه سانتیگراد است. در سرزمینهای مرتفع و نواحی غربی باران فراوان می بارد و این در حالی است که بخش اعظم شمال این کشور بسیار خشک است.

جمعیت، مذهب، زبان:

نرخ رشد جمعیت در کنیا یکی از بالاترین نرخ های رشد در جهان و بالغ بر ۴ درصد در سال می باشد. جمعیت این کشور که در سال ۱۹۸۳ برابر با ۱۸/۷۷ میلیون نفر بود در سال ۱۹۸۸ به ۲۳/۸۸ میلیون نفر بالغ گردید با فرض نرخ رشد ۴ درصد رقم مربوط در سال ۱۹۹۰ جمعیتی نزدیک به ۲۵/۸۲ میلیون نفر است و چنانچه همین نرخ رشد تداوم یابد در سال ۲۰۰۰ جمعیت کنیا به ۳۸/۲۲ میلیون نفر خواهد رسید.

مذاهب و اعتقادات محلی افریقائی بین بیشتر مردم کنیا رواج دارد و این امرتنوع و گوناگونی مذاهب را میان مردم قبایل و نژادهای مختلف نشان می‌دهد. اعراب ساکن این کشور همگی مسلمان می‌باشند که تعداد آنها در سال ۱۹۷۹ به ۳۹ هزار نفر بالغ می‌شده است (در آن سال جمعیت کشور ۱۱/۱۵ میلیون نفر بود). هندی‌ها نیز بخشی مسلمان و بخشی پیرو مذهب هندو هستند. مسلمانان بیشتر در بخش‌های ساحلی این کشور سکنی گزیده‌اند اما اخیراً در نواحی مرکزی و بخصوص در اطراف نایروبی مستقر شده‌اند. مسلمانان حدود ۶ درصد از جمعیت این کشور و مسیحیان حدود ۲۵ درصد آنرا تشکیل می‌دهند. لازم به تذکر است که میسیونرهای مذهبی مسیحی و همچنین مبلغین فرقه ضاله بهائی در این کشور بسیار فعال می‌باشند.

زبان رسمی مردم این کشور سواحلی است که البته در کنار آن زبانهای انگلیسی، کی کویو (Kikuyu) و لولو (LUO) نیز رواج دارند.

وضعیت سیاسی:

قوه مقننه کشور کنیا مرکب از یک مجلس شورا است که ۲۰۲ نماینده دارد. ۱۸۸ تن از این نمایندگان بوسیله آراء عمومی انتخاب می‌گردند و دادستان کل (که عضو مجلس نیز می‌باشد)، رئیس مجلس و ۱۲

نماینده دیگر بوسیله رئیس جمهور انتخاب می‌شوند. کل دوره نمایندگی در این مجلس نیز پنج سال است. ریاست قوه مجریه با شخص رئیس جمهور است که برای مدت پنج سال برگزیده می‌شود و خود مسئول تشکیل کابینه است. در فاصله سالهای ۱۹۶۹-۸۲ حکومت کنیا بطور غیررسمی یک حکومت تک حزبی بود و از آن ببعده حکومت تک حزبی بطور رسمی در این کشور برقرار شده است. انتخابات حزب KANU (Kenya African National Union) که مطابق قانون احزاب باید هر دو سال یکبار برگزار شود با یکسال تأخیر در سپتامبر ۱۹۸۸ انجام شد. انتخابات عمومی مجلس نیز در مارس ۱۹۸۸ صورت گرفت.

وضعیت کلی اقتصاد:

رشد اقتصادی:

اقتصاد کنیا پس از استقلال بسرعت رشد کرد بطوری که یک دهه پس از استقلال، محصول ناخالص داخلی «GDP» سرانه ۲۷ درصد رشد نمود اما این نرخ رشد پایدار نبود. بین سالهای ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۶ محصول ناخالص داخلی بطور متوسط سالانه ۳/۴ درصد رشد یافت. بعد از بهبود بارندگی و افزایش قیمت قهوه در سالهای ۱۹۸۵ و ۱۹۸۶، محصول ناخالص داخلی سرانه بترتیب ۱/۴ و ۵/۵ درصد رشد پیدا

دو محصول چای و قهوه است که با تغییر وضعیت آب و هوا و نوسانات قیمت بین المللی بشدت تحت تأثیر قرار می‌گیرد.

طبق برآوردهای بانک جهانی محصول ناخالص ملی (GNP) کنیا در سال ۱۹۸۷ برابر با ۷۵۰۰ میلیون دلار گردیده ضمن اینکه در همین سال «GNP» سرانه برابر با ۳۴۰۰ دلار بوده است. قبلاً پیش بینی شده بود که «GNP» سرانه در دوره ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۷ سالانه ۱/۳ درصد کاهش یابد و بعد از این دوره نیز مطابق همان پیش بینی می‌بایست محصول ناخالص داخلی سالانه ۲/۹ درصد رشد کند که با توجه به نرخ رشد بالای جمعیت، نا کافی بنظر می‌رسد.

کرد. اما در سال ۱۹۸۷ نرخ رشد بدلیل کاهش قیمت قهوه و افزایش قیمت نفت کاهش یافت و به ۴/۷ درصد رسید. در نظر است تا از طریق برنامه سه ساله ۱۹۸۸-۹۰ که صندوق بین المللی پول از آن حمایت می‌کند بهره‌وری نیروی کار افزایش یابد تا سرمایه‌گذاری در بخش خصوصی تشویق شود، صادرات محصولات کشاورزی و صنعتی افزایش یابد، کسربودجه کاهش پیدا کند و سرانجام «GDP» تا سال ۲۰۰۰ بطور متوسط سالانه بین ۵/۶ تا ۶ درصد رشد نماید. اما این پیشرفت به وسیله افزایش سریع جمعیت تهدید می‌گردد که مسأله بیکاری را شدت خواهد داد. نکته منفی دیگر در اقتصاد این کشور وابستگی شدید به درآمدهای ارزی حاصل از صادرات

جدول (۱): محصول ناخالص داخلی (GDP) (به قیمت‌های سال ۱۹۸۵)

میلیون شیلینگ

۱۹۸۸	۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	
۱۱۹۹۵۱	۱۱۳۰۹۴	۱۰۶۸۷۳	۹۹۸۶۶	۹۵۹۵۷	۹۳۹۷۳	GDP

IMF, *International Financial Statistics* (Washington: IMF, 1990)

مأخذ

براساس برآورد «F.A.O» در سال ۱۹۸۷ کل نیروی کار این کشور ۹/۰۰۳ میلیون نفر بوده است که ۷/۰۴۳ میلیون نفر در بخش کشاورزی اشتغال داشته‌اند (حدود ۷۸٪).

نرخ تورم:

نرخ سالانه تورم از ۱۵ درصد در سال ۱۹۸۳ به ۹ درصد در سال ۱۹۸۴ کاهش یافت و در سال ۱۹۸۵ به ۱۰/۷ درصد افزایش پیدا کرد، اما مجدداً در سال ۱۹۸۶ به ۵/۷ درصد کاهش یافت. در سال ۱۹۸۷ متوسط نرخ تورم ۷/۱ درصد بوده است.

اشتغال:

بخش عمده‌ای از جمعیت کنیا به فعالیت در بخش کشاورزی اشتغال دارند. در سال ۱۹۸۶ حدود ۷۹ درصد از نیروی کار این کشور در بخش کشاورزی فعالیت می‌کردند. کل جمعیت فعال اقتصادی در سال ۱۹۸۰ در این کشور براساس تخمین سازمان بین‌المللی کار (ILO) برابر با ۷/۰۷۲ میلیون نفر بوده است که از این عده ۵/۷۲۹ میلیون نفر در بخش کشاورزی، ۴۸۴ هزار نفر در بخش صنعت و ۸۵۹ هزار نفر در بخش خدمات مشغول فعالیت بوده‌اند.

جدول (۲): شاخص بهای کالاهای مصرفی در کنیا طی دوره ۱۹۸۲-۸۸

۱۹۸۵=۱۰۰

۱۹۸۸	۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	
۱۱۸/۴	۱۰۹/۴	۱۰۴	۱۰۰	۸۸/۵	۸۰/۳	شاخص بهای کالاهای مصرفی

IMF, *Op.cit*

مأخذ

پول رایج و نرخ ارز:

سهم بالایی از نیروی کار این کشور (حدود ۸۰ درصد) را بخود اختصاص داده است. این بخش در سال ۱۹۸۷ حدود ۳۱ درصد از محصول ناخالص داخلی (GDP) را به خود اختصاص داده و صدور محصولات کشاورزی حدود ۶۵ درصد از درآمدهای ارزی این کشور را در همان سال تأمین نموده است. بنابراین اقتصاد کنیا بشدت متأثر از وضعیت اقلیمی میزان بارندگی این کشور است. به دلیل خشکسالی شدید در سال ۱۹۸۴ تولید واقعی کشاورزی ۳/۵ درصد کاهش یافت اما بدنبال بارندگی سنگین سال ۱۹۸۵ تولید مذکور مجدداً ۳/۵ درصد افزایش یافت. میزان رشد تولید واقعی کشاورزی در سال ۱۹۸۶، ۴/۸ درصد بوده اما تغییر مجدد وضعیت آب و هوا باعث

پول رایج این کشور شیلینگ کنیا Kenya Shiling (KS) می باشد که برابر ۱۰۰ سنت این کشور است. ۲۰ شیلینگ کنیا برابر با یک پاوند کنیا Kenya Pound (KE) می باشد. نرخ ارز این کشور (نرخ بازار) در خلال سالهای ۱۹۸۳ تا ۱۹۸۹ بجز در سال ۱۹۸۶ - کاهش مداومی را تجربه کرده است بنحوی که از یک دلار برابر با ۱۳/۳۱۲ شیلینگ در سال ۱۹۸۳ به یک دلار برابر با ۲۰/۵۷۲ شیلینگ رسیده است (سالانه بطور متوسط ۷/۵ درصد کاهش ارزش داشته است.) در جدول ذیل میانگین نرخ برابری شیلینگ به دلار آمده است.

جدول شماره ۳: رزش برابری یک دلار بر حسب شیلینگ طی دوره ۱۹۸۳-۸۹

۱۹۸۹	۱۹۸۸	۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	
۲۰/۵۷۲	۱۷/۷۲۷	۱۶/۴۵۲	۱۶/۲۲۶	۱۶/۳۳۲	۱۴/۴۱۴	۱۳/۳۱۲	نرخ بازار ارز

IMF Op.cit

مأخذ

کاهشی به میزان ۳/۸ درصد در سال ۱۹۸۷ گردیده است.

محصول عمده کشاورزی کنیا چای و قهوه می باشد (کنیا عمده ترین تولید کننده این دو محصول در آفریقا است) که جمعاً حدود ۴۵ درصد از درآمدهای صادراتی این کشور

بخش های مختلف اقتصاد:

بخش کشاورزی

اقتصاد کنیا بیشتر متکی بر تولید و پردازش محصولات کشاورزی است که

در سال ۱۹۸۷ ناشی از این دو محصول بوده است. در سال ۱۹۸۵ محصول قهوه برزیل کاهش یافت و قیمت جهانی این فرآورده افزایش پیدا کرد در نتیجه کنیا از این امر منتفع گردید بنحوی که درآمد صادراتی این کشور در سال بعد به سطح ۷۷۷۱ میلیون شیلینگ رسید (برابر با ۴۷۸ میلیون دلار با احتساب نرخ بازار ارز در همان سال). اما در سال ۱۹۸۷ که تولید برابر با ۱۰۴۳۰۰ تن بود بدلیل کاهش قیمت جهانی قهوه درآمد حاصل از صادرات این محصول به ۳۸۹۲ میلیون شیلینگ رسید (برابر با ۲۳۷ میلیون دلار). در سال ۱۹۸۵ تولید چای در کنیا ۱۴۷ هزار تن بود و درآمد صادراتی این محصول در آن سال به ۳۸۳۸ میلیون شیلینگ (برابر با ۲۳۳ میلیون دلار) رسید. در سال ۱۹۸۶ تولید به ۱۴۳۳۸۷ تن کاهش یافت و درآمد صادراتی ۳۴۵۶ میلیون شیلینگ (۲۱۳ میلیون دلار) حاصل آمد. هر چند تولید چای در سال ۱۹۸۷ به رکورد ۱۵۵۸۰۰ تن رسید اما به دلیل کاهش قیمت جهانی، درآمد صادراتی به سطح ۳۲۶۴ میلیون شیلینگ کاهش یافت. در سال ۱۹۸۸ تولید چای مجدداً افزایش یافت و به سطح ۱۶۴۰۳۰ تن رسید.

غیر از قهوه و چای محصولات دیگری نظیر: گندم، برنج، پنبه، نی شکر و کف در کنیا تولید می‌گردد. تولید ذرت که غذای اصلی مردم این کشور را تشکیل می‌دهد به دلیل خشکسالی از ۲/۱ میلیون تن در سال ۱۹۸۳ به ۱/۴ میلیون تن در سال ۱۹۸۴

کاهش یافت و واردات غلات در سراسر آن سال صورت گرفت. بهر حال چنانچه تولید غلات در اثر خشکسالی کاهش یابد این کشور ناچار به وارد کردن مقدار زیادی غلات خواهد بود. میزان تولید ذرت در سال ۱۹۸۶ به حد ۲/۹ میلیون تن بالغ گردید که مجدداً در سال ۱۹۸۷ کاهش زیادی یافت و به ۱/۹ میلیون تن رسید. در سال ۱۹۸۷ نخستین فاز از پروژه آبیاری دلتای تانا (Tana) توسط دولت مورد بهره‌برداری قرار گرفت که کنیا را قادر می‌ساخت. ۷۰ هزار تن برنج در سال تولید نماید که این میزان بیش از نیاز داخلی خواهد بود. در سال ۱۹۸۸ دولت کنیا وامی به مبلغ ۷۱/۵ میلیون دلار از بانک جهانی بمنظور اصلاحات ساختاری در کشاورزی دریافت نمود.

کنیا یکی از معدود کشورهای افریقائی با صنایع مهم لبنیاتی است. خشکسالی این صنعت را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد چنانچه در خشکسالی سال ۱۹۸۴ حدود ۳ میلیون رأس گاو تلف شدند. محصول شیر گاو در سال ۱۹۸۷ برابر با یک میلیون تن بوده است. در جدول زیر خلاصه‌ای از تولیدات عمده کشاورزی این کشور آمده است.

صنعت:

این بخش که بشدت وابسته به سرمایه‌گذاری خارجی — بخصوص سرمایه‌های انگلیسی — می‌باشد در سال

جدول شماره ۴: تولید غلات و محصولات اصلی

(هزارتن)

۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	
۱۸۵	۲۶۰	۲۷۹	گندم
۴۰	۵۴	۵۱	برنج
۱۹۰۰	۲۸۲۵	۲۷۵۰	ذرت
۴۰۰۰	۲۸۸۷	۴۰۲۳	سببکر
۱۰۹	۱۱۶	۱۱۶	نپوه
۱۶۰	۱۲۳	۱۲۷	جای

مأخذ

Europa Publication Limited, *The Europa World Yearbook 1989* (London: Europa Publication Limited, 1989).

بوسیله آن سرمایه گذاری را تشویق نموده و تولید کالاهای صادراتی را افزایش دهد. بطور کلی براساس اطلاعات موجود صنعت این کشور چندان قابل توجه نیست و محصولات آن از تنوع چندانی برخوردار نیستند.

نفت:

هزینه وارداتی نفت خام در سال ۱۹۸۷ بالغ بر ۳۱ درصد از درآمدهای صادراتی و صادرات فرآورده های تصفیه شده نفتی در سال ۱۹۸۶ نیز برابر با ۱۱ درصد درآمدهای صادراتی بوده است. در سال ۱۹۸۴ قوانینی

۱۹۸۷ حدود ۱۱/۵ درصد از محصول ناخالص داخلی « GDP » را به خود اختصاص داد. رشد این بخش بعلت وجود محدودیت های وارداتی تحت تأثیر قرار می گیرد اما در فاصله سالهای ۱۹۸۰-۸۶ بدلیل افزایش ارزش و کاهش عوارض وارداتی، محصول این بخش سالانه ۱/۴ درصد و در سال ۱۹۸۷، ۷/۵ درصد رشد داشته است. صنایع مهم این بخش عبارتند از: صنایع پردازش محصولات کشاورزی، تولید سیمان، نساجی، تایرسازی، کاغذ و کودشیمیائی و مونتاژ وسایل نقلیه. در سال ۱۹۸۸ دولت تصمیم گرفت که اصلاحات صنعتی عمده ای را با دریافت یک وام ۱۰۲ میلیون دلاری از بانک جهانی انجام دهد که

در جهت تسهیل در انعقاد قراردادهای اکتشافی نفت با کمپانی های خارجی به تصویب رسید و در سال ۱۹۸۸ آثاری از وجود نفت و گاز در دو چاه آزمایشی حفر شده در کنیا بدست آمد در جدول زیر واردات نفت خام و صادرات فرآورده های نفتی ذکر گردیده است.

(میلیون شیلینگ)

جدول (۵): واردات و صادرات نفت

۱۹۸۸	۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	
۴۰۳۸	۴۷۲۰	۴۱۵۷	۶۹۸۶	۵۸۴۸	۵۵۰۵	واردات نفت خام
۲۳۱۶	۱۹۶۵	۲۱۵۷	۲۳۸۵	۲۸۵۲	۲۷۲۱	صادرات فرآورده های نفتی

IMF, Op.cit.

مأخذ

نگاهی اجمالی به وضعیت اقتصادی کشور کنیا ۶۷

تجارت خارجی:

در جدول زیر میزان واردات و صادرات کنیا طی سالهای ۱۹۸۳ تا ۱۹۸۸ نشان داده شده است.

ترازپرداختها:

همانطور که در جدول فوق ملاحظه می‌گردد واردات کنیا همواره بیشتر از صادرات آن بوده و تراز تجاری آن دارای

جدول (۶): صادرات و واردات کنیا طی سالهای ۱۹۸۳-۸۸

میلیون دلار

۱۹۸۸	۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	
۲۶۸۰	۲۲۲۶/۵	۲۱۲۷/۶	۲۰۱۱/۲	۱۹۶۶	۱۷۵۲/۶	واردات
۱۸۷۹/۸	۱۷۳۴/۳	۱۹۰۲/۲	۱۶۰۶/۶	۱۶۴۳/۱	۱۵۲۲/۹	صادرات

IMF, *Op.cit.*

مأخذ

کسری است. در سال ۱۹۸۴ بدلیل خشکسالی، واردات مواد غذایی افزایش یافت و کشور با کسری تراز جاری معادل ۱۲۶ میلیون دلار مواجه شد. میزان کسری در سال ۱۹۸۵ به ۱۷۳/۸ میلیون دلار بالغ شد لیکن در سال ۱۹۸۶ افزایش قیمت کالای صادراتی، درآمد خارجی را افزایش داد و کسری را به ۶۸/۵ میلیون دلار رساند. در سال ۱۹۸۷ عمدتاً بدلیل کاهش قیمت قهوه، کسری مجدداً به سطح ۴۸۹/۷ میلیون دلار افزایش یافت.

همانطور که در جدول مشاهده می‌شود صادرات کنیا از ۱۵۲۴/۹ میلیون دلار به ۱۸۷۹/۸ میلیون دلار در سال ۱۹۸۸ افزایش داشته است که سالانه ۴/۱ درصد رشد نشان می‌دهد. علت عمده کاهش صادرات کالائی در ارسال ۱۹۸۵ و ۱۹۸۷ کاهش قیمت‌های صادراتی بوده ضمن اینکه در سال ۱۹۸۷ حجم صادرات نیز کاهش داشته است. کل واردات نیز از رقم ۱۷۵۲/۶ میلیون دلار به ۲۶۸۰ میلیون دلار رسیده است که سالانه ۸/۹ درصد رشد نشان می‌دهد. اقدام عمده وارداتی کنیا عبارتند از: نفت خام، ماشین‌آلات صنعتی، آهن و فولاد، وسائل نقلیه، نفت تصفیه شده، پلاستیک، ماشین‌آلات کشاورزی، کودشیمیائی، گندم، برنج و کاغذ و محصولات کاغذی.

طرفهای عمده تجاری:

در دو جدول ذیل طرفهای عمده تجاری کنیا و میزان صادرات و واردات هر یک دیده می‌شود. جالب توجه است که امارات متحده عربی از بزرگترین طرفهای تجاری کنیاست

و در برخی از سالها مقام اول را در صادرات کالا به این کشور بعهدہ داشته است. جمهوری اسلامی ایران که در سال ۱۹۸۵ ششمین صادرکننده به کنیا بود به ناگهان در سال ۱۹۸۶ جزو آخرین صادرکنندگان قرار گرفت. و میزان صادرات ایران به آن کشور از ۴۸/۵ میلیون پوند به ۱۹/۸ میلیون پوند کنیا تنزل یافت.

وام خارجی: وامهای سنگین خارجی کنیا که عمدتاً بمنظور اجرای طرحهای سرمایه گذاری در سال ۱۹۷۰ اخذ شده اند بشدت بر اقتصاد این کشور سنگینی می کنند بنحوی که میزان باز پرداخت اصل و فرع بدهی ها در سال ۱۹۸۷ بالغ بر ۳۰ درصد درآمدهای صادراتی این کشور بوده است. قابل ذکر است که

جدول (۷) طرفهای عمده تجاری

واردات	۱۹۸۵	۱۹۸۶	۱۹۸۷
فرانسه	۲۲	۱۵۳/۷	۹۸/۱
آلمان غربی	۹۵/۷	۱۴۶/۱	۱۱۸/۳
ایران	۲۸/۵	۱۹/۸	-
ایتالیا	۳۳/۳	۴۸/۸	۴۸/۴
ژاپن	۱۲۰	۱۴۶/۳	۱۵۵/۷
هلند	۳۲/۶	۳۲/۴	۲۱/۸
عربستان سعودی	۲۹/۵	۳۹	۱۶/۵
امارات متحده عربی	۲۲۳/۵	۱۲۷/۳	۲۲۸/۹
انگلستان	۱۶۲/۲	۲۰۸/۹	۲۴۲/۱
امریکا	۶۶/۲	۶۵/۳	۱۰۱/۱

میلیون پوند کنیا

صادرات	۱۹۸۵	۱۹۸۶	۱۹۸۷
فرانسه	۲۷/۱	۱۴/۱	۱۵/۵
آلمان غربی	۹۳/۵	۱۳۶/۵	۷۶/۱
ایتالیا	۱۷/۸	۲۰/۵	۱۷
هلند	۵۲/۸	۹۱/۸	۵۶/۹
ژاپن	۱۹/۲	۲۷/۳	۱۹/۶
اوگاندا	۷۰/۱	۷۲/۶	۶۹/۷
انگلستان	۱۳۵/۶	۱۳۳/۱	۱۳۳/۲
امریکا	۵۴/۱	۸۵/۸	۲۲/۶

کنیا تا کنون چندین بار از صندوق بین المللی پول و بانک جهانی وامهائی را دریافت نموده است. سایر تأمین کنندگان قروض کنیا عبارتند از: امریکا، جامعه اقتصادی اروپا و کشورهای دیگر اروپائی.

میزان ذخائر خارجی:

در جدول زیر وضعیت ذخائر خارجی کشور کنیا نشان داده شده است. میزان ذخائر ارزی این کشور در سال ۱۹۸۷ نسبت به سال ۱۹۸۶، ۴۲ درصد کاهش داشته است.

جدول (۸) ذخائر خارجی

میلیون دلار

۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	
۱۷/۸	۱۴	۱۲/۶	طلا
۱۶/۲	۱۲/۱	۵/۹	حق برداشت مخصوص
۱۷/۳	۱۴/۹	۱۳/۲	وضعیت ذخائر در IMF
۲۲۲/۳	۳۸۶/۳	۳۷۶/۲	ارد
۲۷۳/۶	۲۲۷/۳	۲۰۳/۳	کُل

Europa Publication Limited, *Op.cit.*

مأخذ

شعبه پژوهش‌های علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

منابع و مأخذ:

- (1). Europa Publication Limited, *The Europa World Yearbook 1989*, London: Europa Publication Limited, 1989.
- (2). IMF, *International Financial Statistics*, Washington: IMF. March 1990.